

Sygn. akt I C 232/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w Luxembourg

przeciwko G. M.

o zapłatę 225,57 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa(...)z siedzibą w **Luxemburgu** wniosła o zasądzenie od pozwanego G. M.kwoty 225,57 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. 20 września 2013r. oraz zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...)S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu not obciążeniowych dotyczących niezwróconego sprzętu będącego własnością cedenta.

Pozwany G. M. nie stawiał się na rozprawie i nie złożył wyjaśnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany G. M.w dniu 31 sierpnia 2006 r. zawarł z firmą (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.umowę o abonament na okres 12 miesięcy. Zgodnie z pkt 7 umowy opłaty określone były w załączniku do formularza umowy. W pkt 8 umowy kod akcji promocyjnej oznaczono na (...).

W dniu 28 września 2012 r. (...)w Luxembourggu zawarła z firmą (...)S.A. z siedzibą w W.zawarły umowę przelewu wierzytelności oraz sporządziła częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 28 września 2012 r. wskazując jako dłużnika pozwanego G. M.z tytułu noty obciążeniowej na kwotę 200,- zł z dnia 10 września 2012 r., płatnej dnia 25 września 2012r. Sporządzone zostało także zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- umowa o abonament z aneksem k. 27 i 28 ;
- umowa o przelew wierzytelności k.13 – odwrot;
- zawiadomienie o przelewie k. 18 - odwrot;
- częściowy wykaz wierzytelności k. 19;

- nota obciążeniowa nr (...) k. 21.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawa zgłoszonego żądania budziła uzasadnione wątpliwości, wobec tego powództwo podlegało oddaleniu w całości, przy czym z uwagi na niestawiennictwo pozwanego i niezłożenie przez niego wyjaśnień, Sąd zgodnie z art. 339 i 340 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Strona powodowa wnosząc o zapłatę należności na podstawie cesji wierzytelności powinna już w pozwie zawnieść wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Tymczasem z przeprowadzonych dowodów wynika tylko, że strona powodowa nabyła bliżej nieokreślone wierzytelności od (...) S.A., a zawiadomienie pozwanego o przelewie wierzytelności wprawdzie zostało sporządzone, lecz strona powodowa nie dołączyła potwierdzenia odbioru zawiadomienia przez pozwanego ani dowodu nadania tego pisma, a zatem uznać należy, że pozwany takiego zawiadomienia nie otrzymał.

Zważywszy, że pozwany nie wdał się w spór, Sąd mając wątpliwości co do zgłoszonych w pozwie roszczeń, wezwał stronę powodową do przedłożenia najpóźniej na kolejnej rozprawie wszelkich dokumentów potwierdzających istnienie i wymagalność zgłoszonych roszczeń, pod rygorem utraty prawa powoływania ich w dalszym toku postępowania. Strona powodowa w odpowiedzi na wezwanie złożyła do akt umowę o abonament wraz z aneksem rabat. W dokumentach tych brak jest jakichkolwiek informacji na temat kary umownej za niezwrócenie sprzętu, zasad i wysokości jej ustalania.

Strona powodowa powinna dołączyć do umowy sprzedaży wierzytelności dokument, z którego wynika, że określona wierzytelność przysługująca od określonego dłużnika, w tym przypadku pozwanego G. M., została przez nią nabyta. Tymczasem strona powodowa przedłożyła jedynie umowę zbiorczą sprzedaży wierzytelności, której zgodność z oryginałem potwierdził pełnomocnik strony powodowej stosownie do art. 129§2 k.p.c. oraz dokument zatytułowany częściowy wykaz wierzytelności, na którym nie złożono żadnych podpisów, a więc nie stanowi on nawet dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c., zatem nie może stanowić dowodu z dokumentu w niniejszym postępowaniu. Dane zaś zawarte w tym piśmie wywołują szereg wątpliwości co do istnienia wierzytelności dochodzonych niniejszym pozwem. Wątpliwości tych nie rozwiała także treść dołączonej w toku postępowania umowy o abonament, w umowie tej co prawda wskazano, że dekodery i karta są własnością (...) Sp. z o.o., lecz brak jest jakichkolwiek postanowień dotyczących sankcji za niezwrócony sprzęt, w tym w szczególności zasad, sposobu i wysokości ich naliczania.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z roszczeniami wynikającymi z umowy zawartej pomiędzy profesjonalnym przedsiębiorcą a konsumentem. Obowiązkiem Sądu jest więc skontrolowanie, czy umowa łącząca pozwanego z cedentem nie zawierała niedozwolonych postanowień umownych, w szczególności, czy pozwany jako konsument wyraził zgodę na cesję praw z tej umowy. Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności, a w szczególności okoliczności że wierzytelność ta przysługuje stronie powodowej. Tymczasem strona powodowa przedłożyła jedynie dokument prywatny – umowę sprzedaży bliżej nieoznaczonych wierzytelności. Dokument ten nie może stanowić podstawy do ustalenia, że powódce przysługuje względem pozwanego dochodzona należność. Gdyby nawet przyjąć, że częściowy wykaz wierzytelności nieposiadający waloru dokumentu prywatnego, jest zgodny z rzeczywistym stanem prawnym i powódka nabyła na podstawie umowy cesji wierzytelność względem pozwanego to i tak, mimo wezwania strona powodowa nie przedłożyła dokumentów, pozwalających ustalić czy umowa cesji była w świetle art. 3853 pkt 5 k.c. skuteczna. Z umowy o abonament, a raczej dołączonej do akt części tej umowy i niektórych załączników, okoliczność ta nie wynika. Rzeczą strony powodowej było bowiem wykazanie, że pozwany wyraził zgodę na przelew wierzytelności, przesłanka ta determinuje bowiem istnienie po stronie powodowej czynnej legitymacji procesowej w niniejszej sprawie.

Mając na względzie, że strona powodowa nie sprostała ciężącym na niej obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd wyrokiem zaocznym oddalił powództwo jako nieudowodnione, mając także wątpliwości co do posiadania przez powódkę legitymacji procesowej czynnej.